

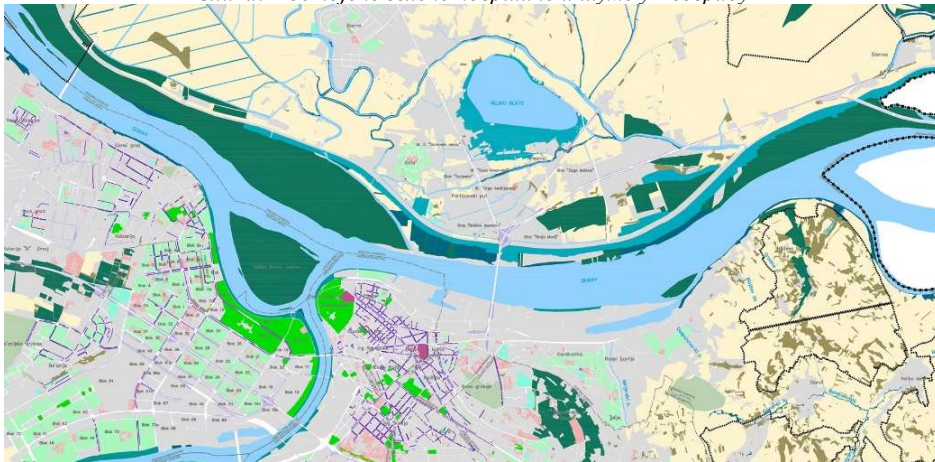
РЕЗИМЕ

Извештај о ревизији сврисходности пословања
„Планирање зелене инфраструктуре у градовима“

Примена концепта зелене инфраструктуре је започета, међутим, потребно је успоставити свеобухватни регулаторни оквир у овој области и ефективније планирање на локалном нивоу, уз ефикаснији надзор и мониторинг у циљу очувања и унапређења зелених површина

Устав Републике Србије гарантује да свако има право на здраву животну средину. Данас све већи број становника насељава урбане средине, па остваривање квалитетног живота у њима постаје све значајнији изазов за планере и градске управе. Са порастом урбанизације изграђено окружење има све већи утицај на животну средину. Једну од малобројних веза између човека и природе представљају зелене површине и оне имају кључну улогу у очувању природних вредности урбаних подручја. Постојање довољне количине зелених површина различитих намена, које су на располагању грађанству, један је од значајних параметара животног стандарда.

Слика: Постојеће зелене површине и шуме у Београду

Извор: План генералне регулације система зелених површина Београда – илустративни пример

Интегрални приступ у планирању зелене инфраструктуре изостаје услед недостатка свеобухватног законодавног оквира. Области планирања, управљања и изградње урбаних зелених површина нису у потпуности уређене, а стандарди нису успостављени. Нацрт просторног плана Републике Србије за период до 2035. године, који као посебан циљ има интегрисање концепта зелене инфраструктуре у планирање одрживог развоја урбаних насеља, није усвојен јер процес међуресорног усаглашавања није завршен.

Успостављање интегрисаног система зеленила уз доследну примену урбанистичких параметара и континуирано унапређење партиципације заинтересованих страна, предуслов је за ефикасније планирање зелене инфраструктуре. Градови нису ближе уредили услове обнављања уништених јавних зелених површина. Концепт планирања интегрисаног система зелених површина у урбаној структури Града Ниша није у потпуности примењен, а градови су планирали примену „еколошког индекса“. Међутим, имплементација овог урбанистичког параметра још увек није започета. Иако је укључивање јавности у процес урбанистичког планирања постало транспарентније увођењем законске обавезе двостепеног поступка партиципације и ангажовањем градова, овај процес захтева континуирано унапређење.

Надзор у области просторног планирања и урбанизма и мониторинг стања у простору нису ефикасно успостављени. Урбанистичка инспекција није у довољној мери вршила надзор над спровођењем Закона о планирању и изградњи. Планска документа нису јавно доступна у Централном регистру планских докумената. Географски информациони системи градова не пружају довољно информација о стању зелене инфраструктуре.

Препоруке

Државна ревизорска институција је субјектима ревизије дала следеће препоруке:

Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре да:

у сарадњи са Министарством заштите животне средине и другим надлежним органима предложи Влади РС измене/допуне законске регулативе у циљу успостављања свеобухватног регулаторног оквира у области зелене инфраструктуре;

предузме потребне активности у циљу успостављања већег обухвата надзора у области просторног планирања и урбанизма;

да ближе уреди услове и начин вршења праћења стања у простору, односно мониторинга, као и начин извештавања.

Градовима Београду, Новом Саду и Нишу да:

донесу Одлуку о општим условима заштите јавних зелених површина;

успоставе примену еколошког индекса у процес урбанистичког планирања;

предузму даље мере у циљу унапређења партиципације заинтересованих страна у урбанистичком планирању;

успоставе редовно ажурирање података о зеленој инфраструктури у географском информационом систему.